

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Bugüne kadar Acilciler'in olumlu özelliklerinin de ötesinde, ülkemiz sosyalist hareketinin genel ortalamasının üzerinde olan özelliklerinden söz ettik.

Bu özelliklerin başında teorik düzeyimiz geliyordu. 1975-80 döneminde sol harekette yüzlerce broşür yazıldı. Bunların büyük çoğunluğu –dönemin koşulları gereği- illegal olarak yayınladılar. Büyük çoğunluğu unutulup gitti. Dönemleri geçtiği için belki yazarların aklında bile kalmadı. Acilciler'in adlarını da aldıkları Türkiye Devriminin Acil Sorunları (TDAS) broşürü ise, yayımlandığı 1975 yılından bugüne kadar geçen 36 yıl boyunca kaybolmadı. Hemen herkes bu broşürün adını bir şekilde duydu, bir bölümü de okudu. THKP-C ile ilgisi bulunmayan ve değişik örgütlerde yönetici konumda bulunan bazı kişilerin bile bu broşürü okuduklarını biliyorum.

Acilciler adının bugün hala hatırlanmasında bu broşürün önemli payı vardır.

TDAS'a bu ölçüde kalıcılık sağlayan birinci özellik, geniş, o döneme göre çağdaş olmanın ötesinde, geleceği de belirli oranda doğru görebilen bir emperyalizm tahliliydi.

İkinci özellik ise, Latin Amerika'daki gerilla savaşları tarihini kapsamlı olarak sunması ve değerlendirmesiydi.

TDAS, bu nedenlerle tarihsel bir belgedir ve sol tarihte unutulmayan yayınlar arasındaki yerini şimdiden almış durumdadır.

Türkiye solunun tarihinde çıkmış bütün yayınların arşivini olabildiğince eksiksiz yapmaya çalışan kurumlara sorduğumda, TDAS'ın zaten ellerinde bulunduğunu öğrenmiştim. Bu da memnunluk verici bir olaydır.

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Şunu da önemle belirtmek gerekir: TDAS'ın sahip olduğu kalite, ona kalıcılık sağlamıştır. Ama, bu örgütün savaşı insanları olmasaydı, TDAS da sonuçta bir broşür olarak kalırdı. Bir hareketin adını bu broşürden alması, o harekette savaşanların sayesinde olmuştur.

Acilciler dışında hiçbir isim tutmadı. Ne Devrim Savaşçıları tuttu, ne de Halkın Devrimci Öncüleri...

Herkes bu örgütleri Acilciler olarak bilirdi.

Bu ismi biz seçmedik. Bize takılan bir isimdi. Başka isimler konusunda biraz ısrar ettik, ama sonuçta bu ismi kabullenmekten başka çaremiz kalmadı.

Teori dışında bu ismi bu derecede tanınmış kılan başka faktörler de var.

Aramızda yüksek okul mezunu olanlar çoğunlukta olmasalar bile dikkat çekecek kadar vardılar. Daha önemli bir nokta, kadınların rolüydü. Bunu bana, aradan yıllar geçtikten sonra Kurtuluş'tan bir kadın söylemişti: "Sizde çok kadın vardı ve üstelik sorumlu yerlerdeydiler."

Doğru... İstanbul'da iki bölge sorumlusunun ikisi de kadındı.

Ömür, İç Anadolu bölgesi sorumlusuydu.

Her devrimci örgütte kadınlar vardı ama yönetici düzeyine yükselemiyorlardı.

Bu nedenle, örgütün büyüklüğüne göre kadınların bizde daha fazla rol oynadığını söyleyebiliriz.

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Bu durum basının bize daha da büyük ilgi göstermesinin nedenlerinden bir tanesidir.

Dikkat çekici bir durum var ve basın da allayıp pullayarak, uydurarak da olsa adımızı her tarafa yayıyordu.

Acilciler'in bir dönem en tanınmış kişisi Hürriyet'in ürettiği Bombacı Leyla'dır.

THKP-C'den sonra silahlı mücadeleye başlayan ilk örgüt olmamıza karşın, askeri olarak büyük eylemler yapamadık. Ne Devrimci Sol gibi Gün Sazak gibi önemli bir hedefi ortadan kaldırdık, ne de MLSPB gibi MHP İstanbul İl Başkanı Recep Haşatlı'yı... MLSPB'den ayrılan ve bugün adı bile pek hatırlanmayan THKP-C Savaşçıları adlı örgüt bile, 12 Mart döneminin işkencesi İstanbul Birinci Şube Müdürü Ilgız Aykutlu'yu ortadan kaldırmıştı. Bizim bu düzeyde bir eylemimiz olmadı.

Çok aradık ama yeterli istihbarata ulaşamadık ya da Nihat Erim örneğinde olduğu gibi geç kaldık.

Askeri olarak en büyük eylemimiz İstanbul'da Intercontinental (Marmara Etap) otelinin kurşunlanmasıdır.

Silahlı eylem düzeyimizin oldukça üzerinde tanınıyor olmamızın öteki nedenleri arasında örgütün yaygınlığı da sayılmalıdır. Biz "tek operasyonluk örgüt" değildik. Ağır darbeler yedik, ama teorik düzeyimiz sayesinde kendimizi yeniden üretebildik.

Bir bölgeye TDAS'ın gitmesi, orada Acilciler'in ortaya çıkması için yeterliydi.

Bu açıdan hareketle, küçük bir örgüt olmadığımızı söyleyebiliriz. Küçük ile orta büyüklük arasında bir örgütlenmeydik.

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Acilciler'in bir de öteki yüzü var ya da hiç de iyi olmayan başka bir yüzü daha var.

12 Eylül sonrasındaki ilk dört sol içi cinayet bize aittir.

Adana'da bir İGD'linin öldürülmesi. Serdar mı öldürdü Süleyman mı öldürdü, olay planlı mıydı yoksa kendiliğinden mi gelişmişti; bu noktalar karışıktır. Ama bu durum örgütü değiştirmiyor: HDÖ.

Ali Çakmaklı'nın öldürülmesi, Nebil Rahuma'nın öldürülmesi (HDÖ), Müntecep Kesici'nin öldürülmesi...

Acilciler'in 12 Eylül sonrasındaki tarihi rezil bir tarihtir, kirli bir tarihtir.

Mamak'taki direnişte Acilciler'in ve HDÖ'nün önemli rol oynaması, yankısı her taraftan duyulan Paris ev işgalleri gibi eylemler bu kirliliği ortadan kaldırmaz.

Bu düzeyde bir kirlilik 12 Eylül'den sonra birdenbire ortaya çıkmış olamaz. Öncesi vardır.

Acilciler başka bir ülkenin gizli servis elemanının içlerine sızdığı devrimci hareketteki tek örgüt olsa gerektir.

MİT bütün devrimci örgütlere sızmak için çabalamış, şu veya bu düzeyde sonuç da almıştır. Bu durum bütün ülkelerin devrimci hareketlerinde görülür. Ama başka bir ülkenin gizli servisinin devrimci bir harekete sızması kolay rastlanılacak bir durum değildir.

Muhabarat, Mihrac Ural vasıtasıyla erken yıllardan (1976 ortası) beri Acilciler'in içinde olmuştur. Burada Antakya örgütlenmesinin büyük kusuru vardır. Öncelikle onların fark etmesi gerekirdi. İç ilişkilerin sınırlı olduğu gizli bir örgütte aynı bölgeden olmayanların durumu fark etmesi

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

---

kaçınılmaz olarak zaman alacaktır.

Antakya küçük yer, herkes birbirini tanır ve kimin ne yaptığını da bilir.

Daha açık belirtmek gerekirse; Mihrac Ural'ın dernekdeki Yıldız adlı bir kadınla ters ilişkisinin bile bilindiği yerde, gizli saklı hiçbir şey yok demektir.

En azından bir şeyler sezilmiştir, ama şu veya bu nedenle arka plana atılmış ve "kol kırılıp yen içinde" kalmıştır.

Devrimci bir örgütte böyle şey olamaz.

Zaten herifin verdiği zarar da Antakya ile sınırlı kalmamıştır.

Bölgeler arasındaki bilgi akışının kötü olması bize pahalıya mal olmuştur.

Mihrac Ural'ın MIT ile işbirliği de ayrı bir konudur.

1978 Mart darbesinde yakalananların bu darbenin üzerinde durmamaları bize pahalıya mal olmuştur. Bu öyle bir darbeydi ki, polis değişik illerde örgütün bir ucundan girmiş öteki ucundan çıkmıştır. Darbenin başkahramanı Mihrac Ural'ın nerede ve ne zaman yakalandığı bile yıllar sonra ortaya çıkmıştır. Polisle yaptığı açık işbirliği, bu nedenle polis tarafından ifadesinin düzenlenmesi ve "büyük kahraman" olarak örgüte lanse edilmesi de yıllar sonra anlaşılabilmiştir.

1978 operasyonunda yakalananların önemli bir bölümü o güne kadar görmedikleri Antakya'ya götürülürken, Mihrac Ural'ın bunların arasında olmaması nedense kimsenin dikkatini çekmiyor.

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Aradan 30 yıl geçtikten sonra Mihrac Ural'ın Antakya'ya götürülüp götürülmediğini özel olarak soruyoruz ve ancak o zaman götürülmediğini öğreniyoruz.

Daha doğrusu, 1978 operasyonu sırasında Antakya'ya götürülenler Mihrac Ural'ı orada görmemişler. Yani ya götürülmemiş ya da gizlice götürülmüş...

Sadece bu bile herifin polisle işbirliğini ortaya koyuyor ve o yıllarda bu bilgiyi hiç kimse bize iletmiyor.

Bu işe kapalılığın Mihrac Ural adlı ajan tarafından nasıl kullanıldığını ve ne kadar zarar verdiğini bugün açık olarak görebiliyoruz.

Aradan bu kadar uzun zaman geçtikten sonra...

Son derece garip olan, biz konunun üzerine eğilinceye kadar, çok sayıda kişinin 1978 operasyonundaki garip olaylara hiç dikkat etmemiş olmasıdır.

Gazete haberlerine göre herif Samsun'da yakalanıyor.

Biz ise onun Ankara'da yakalandığını biliyorduk.

Herkesin nerede ve ne zaman yakalandığı bellidir, sadece Mihrac Ural'ınki karışıktır ve bunun da nedeni olsa gerektir.

Bursa'dan hiç söz etmemişti.

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Bu kentte genelev önünde polis tarafından çekilmiş fotoğrafının bulunduğunu söyledik.

Kabul etmek zorunda kaldı...

"Ağır işkence gördüm. İşkencede her yanıma parçalandı" derdi.

İstanbul'da tutuklandı.

Gayrettepe'deki emniyet müdürlüğünden savcılığa giderken başka devrimcilerle birlikteydi.

Onlardan birisini bulduk ve Mihrac Ural'ın "kazık gibi" olduğunu bize ilettiler.

Adı bizde var. Çalıştığı meslek nedeniyle açıklanmasını istemedi. Hangi örgütten olduğunu da biliyoruz.

"Nasıl işkence gördün, biraz anlatsana" dedik, "şalterli elektrik işkencesi"nden söz etti.

Bir de kaba dayak yemiş, falaka yok...

Olsaydı, "senin ayaklarında hiç iz yoktu" diyeceğimizi bildiği için orasını atlıyor.

Zamanında hepimiz ayakta uyumuşuz, işin gerçeği böyle...

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Ama Antakyalılar ve hele de 1978 operasyonunda yakalananlar fazlasıyla uyumuşlar.

Zamanında biraz daha dikkatli olabilseydik, içimizdeki hain daha o zamandan açığa çıkarılmış olurdu.

Devrimci geçinen birisinin böyle şeyler yapabileceğini, polisle anlaşabileceğini düşünemedik.

Bizimkisi resmen safdilliktir, başka bir şey değil...

Mihrac Ural'ın daha Türkiye'de iken bile devrimcilikle ilgisi yoktu.

Nitekim Mihrac Ural, hapisten kaçır kaçmaz paçasını kurtarma derdine düşmüş ve hemen başka ülkeye gitmiştir.

"Merkez Komitesi gitmem için zorladı" söylemi uydurmadan ibarettir.

O dönem MK diye bir organ yoktu ki, onu zorlasın.

Cebine para girsin diye yoldaşlarımızı sorumsuzca ölüme göndermekten kaçınmamıştır.

Mihrac Ural'ı bir halt zannedenler, onun isteklerini yerine getirmek için militanların hayatını da hiçe saydılar.

TKP'nin Antep'te faşistlerle silahlı çatışmalarda sivrilmiş bir üyesi, aradan yıllar geçtikten sonra, bana, 12 Eylül 1980'den sonra yapılan ve iki Acilci'nin, Yaşar Enliçay ile Cuma Özarslan'ın ölümüyle sonuçlanan kuyumcu soygununu anlatmıştı.

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

"Bu kadar acemice bir eylem görmedim ve size de yakıştıramadım" demişti.

Para bulmak için militanların hayatı hiçe sayılarak alelacele girilen bir eylem...

Altınlar gelsin ve Suriye'de Mihrac Ural'a ulaşsın...

Bunun bir bölümü de Muhabarat'a dağıtılacak tabii ki...

Örgüt tarihimizde o kadar kamulaştırma işi yapıldı, ama hiç birisinde böyle bir fiyaskoyla karşılaşılmamıştı.

Sorumsuzluk, başka bir şey değil...

Para gelsin de, kimin öldüğü önemli değil!

Tüccar zihniyeti örgüt içinde daha önce de varmış.

Bunun bilinen ilk örneği, 1977 yılı Temmuz'unda Antakya'da parayla satın aldığım dinamitlerdir. Bu dinamitler aslında depo soygunundan elde edilmişler. Mihrac Ural örgüt içi ticaret yaparak dinamitleri bana satıyor. Para da, söylenildiğine göre, ablasının düğün borçlarını kapatmak için kullanılıyor.

Burada önemli olan örgüt içi ticarettir. Buradan alınan paranın hangi kişisel amaçla kullanıldığı değil...

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Antakya'daki örgüt üyeleri bu Ural'lar çetesine bir şey söylemezlerse, dışarıdan olanlar durumu nereden bilsinler, öyle değil mi?

Suriye'de durum çok çabuk açığa çıktı.

Herkes bir aradaydı, illegalite çok sınırlıydı ve Muhabarat ile yakın işbirliğini görmemek için insanın kör ya da aptal olması gerekirdi.

Bu durumu bırakın bizim insanlarımızı başka örgütlerden insanlar bile gördüler.

Suriye gizli servisi Muhabarat'a ülkeye gelen Türkiyeli devrimciler hakkında bilgi ve rapor veriliyor...

Bu, devrimci bir örgütün yapacağı iş midir!

Acilciler örgütü Muhabarat'ın uzantısı haline gelmişti.

Suriye'de de Müntecep Kesici ile başlayan örgüt içi cinayetler birbirini kovaladı.

1982'de ben Avrupa'da bir grupla birlikte ayrıldım. Kısa süre sonra Suriye'de ayrılan arkadaşlar da bizimle birlikte hareket etmeye karar verdiler.

1982-1987 arasında çok kişi tek tek ya da küçük gruplar halinde örgütten ayrıldı.

1988'de büyük bir ayrılık yaşandı ve örgüt fiili olarak bitti.

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Örgüt 1987 sonunda ilk ve son kongresini yapmıştı.

Kongreye katılanların ve oluşturulan merkez komitesinin büyük bölümü kısa sürede örgütle ilişkisini kesti.

Burada kalmak, pisliğe bulaşmak anlamına geliyordu.

Burada kalmak, bir şekilde Muhabarat'ın uzantısı olmak anlamına geliyordu.

Mihrac Ural örgüt mallarını zaten gaspetmişti ve ömrü kısa süren MK'nın "mallar satılacak" kararını da dinlememişti.

Suriye'de arkasında Muhabarat vardı ve herifin devrimcilikle, sosyalistlikle zaten herhangi bir ilgisi yoktu.

Sonraki yıllarda fırsat buldukça örgütün tarihsel mirası üzerinde tepinmekten geri durmadı...

Herkesi tehdit etti, ortalığa pislik saçtı ve susturdu.

Ta ki, aradan 25 yıl geçtikten sonra, 2007'de, birisinin ortaya çıkıp, "sen kimsin ulan" demesine kadar...

Bu durumun açıkça ortaya çıkarılması neden bu kadar uzun sürdü?

Acilciler'in öteki yüzü (1)

Engin Erkiner tarafından yazıldı

Perşembe, 06 Ocak 2011 18:27 - Son Güncelleme Perşembe, 06 Ocak 2011 20:13

Bunu da gelecek yazıda ele alacağım.